

Wtorek, 16 kwietnia 2013 r.

P7_TA(2013)0105

Uprawnienia do połowów i rekompensata finansowa przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Republiką Mauritiusu ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2013 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Republiką Mauritiusu oraz Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w umowie o partnerstwie w sprawie połowów (13501/2012 – C7-0007/2013 – 2012/0215(NLE))

(Zgoda)

(2016/C 045/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (13501/2012),
 - uwzględniając projekt Umowy o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Republiką Mauritiusu oraz projekt Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w umowie o partnerstwie w sprawie połowów (13503/2012),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na podstawie art. 43 ust. 2 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0007/2013),
 - uwzględniając art. 81 i art. 90 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinię Komisji Budżetowej (A7-0127/2013),
1. wyraża zgodę na zawarcie umowy i protokołu;
 2. wzywa Komisję, aby przedstawiła Parlamentowi protokół i wnioski z posiedzeń wspólnego komitetu, o którym mowa w art. 9 umowy, a także wieloletni program sektorowy przewidziany w art. 3 protokołu oraz odnośne oceny roczne; wzywa Komisję do ułatwienia udziału przedstawicieli Parlamentu, w charakterze obserwatorów, w posiedzeniach wspólnego komitetu; wzywa Komisję do przedłożenia Parlamentowi i Radzie, w ciągu ostatniego roku stosowania protokołu oraz przed rozpoczęciem negocjacji w sprawie jego odnowienia, pełnego sprawozdania z oceny jego realizacji, bez zbędnego ograniczania dostępu do tego dokumentu;
 3. wzywa Radę i Komisję, aby – działając w granicach swoich uprawnień – niezwłocznie i w pełni informowały Parlament na wszystkich etapach procedur związanych z nowym protokołem i jego odnowieniem na mocy art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 218 ust. 10 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Republici Mauritiusu.

P7_TA(2013)0109

Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji: wniosek EGF/2011/023 IT/Antonio Merloni SpA z Włoch

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2011/023 IT/Antonio Merloni SpA z Włoch) (COM(2013)0090 – C7-0046/2013 – 2013/2032(BUD))

(2016/C 045/23)

Wtorek, 16 kwietnia 2013 r.

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2013)0090 – C7-0046/2013),
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r.)⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 28,
 - uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji⁽²⁾ (rozporządzenie w sprawie EFG),
 - uwzględniając procedurę rozmów trójstronnych przewidzianą w pkt 28 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r.,
 - uwzględniając pismo Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A7-0111/2013),
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska opracowała odpowiednie instrumenty ustawodawcze i budżetowe w celu udzielenia dodatkowego wsparcia pracownikom zwolnionych w wyniku poważnych zmian strukturalnych w handlu światowym oraz z myślą o ułatwieniu im powrotu na rynek pracy;
- B. mając na uwadze, że zakres zastosowania Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) został rozszerzony w odniesieniu do wniosków przedłożonych w dniach od 1 maja 2009 r. do 30 grudnia 2011 r. i obejmuje pomoc dla pracowników, których zwolnienie było bezpośrednim skutkiem światowego kryzysu finansowego i gospodarczego;
- C. mając na uwadze, że pomoc finansowa Unii dla zwolnionych pracowników powinna być dynamiczna i powinno się jej udzielać jak najszybciej i jak najskuteczniej, zgodnie ze wspólną deklaracją Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji przyjętą na posiedzeniu pojedynczym w dniu 17 lipca 2008 r., a także przy należytych uwzględnieniu porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. w odniesieniu do przyjęcia decyzji o uruchomieniu środków z EFG;
- D. mając na uwadze, że Włochy złożyły wniosek EGF/2011/023 IT/Antonio Merloni o wsparcie finansowe z EFG w związku ze zwolnieniami w Antonio Merloni SpA we Włoszech, w którym zwróciły się o wsparcie w odniesieniu do 1 517 zwolnień w czteromiesięcznym okresie referencyjnym od dnia 23 sierpnia 2011 r. do dnia 23 grudnia 2011 r., przy czym wobec wszystkich tych zwolnień przewidziano środki współfinansowane z EFG;
- E. mając na uwadze, że złożony wniosek spełnia kryteria kwalifikowalności przewidziane w rozporządzeniu w sprawie EFG;
1. zgadza się z Komisją, że warunki przewidziane w art. 2 lit. a) rozporządzenia w sprawie EFG zostały spełnione i że w związku z tym Włochy mają prawo do pomocy finansowej na mocy wspomnianego rozporządzenia;
 2. z ubolewaniem zauważa, że władze Włoch przedłożyły wniosek o uruchomienie środków finansowych z EFG w dniu 29 grudnia 2011 r., a ocenę tego wniosku Komisja udostępniła w dniu 20 lutego 2013 r.; ubolewa nad długim procesem sporządzania oceny trwającym 14 miesięcy; wzywa Komisję do zakończenia etapu oceny i ostatecznego przedstawienia wniosków w sprawie decyzji w czterech pozostałych sprawach zgłoszonych w 2011 r.
 3. stwierdza, że zakłady produkcyjne Antonio Merloni SpA, wytwarzające sprzęt gospodarstwa domowego, znajdowały się w regionach Marche i Umbria, konkretnie w prowincjach Ankona i Perugia; zauważa, że w 2002 r. Antonio Merloni SpA, piąty co do wielkości producent sprzętu w Unii, zmienił strategię sprzedaży i w 2006 r. zaczął bezpośrednią sprzedaż swoich produktów pod własną marką; zauważa, że w wyniku światowego kryzysu gospodarczego spółka borykała się z trudnościami finansowymi, które nasiliło zaostrzenie warunków uzyskania kredytu finansowego; zauważa, że spadek produkcji w wyniku spadkowej tendencji na szczeblu europejskim w połączeniu z trudnościami finansowymi spowodował zakończenie działalności gospodarczej Antonio Merloni SpA; zauważa, że zwolniono ogółem 2 217 pracowników, spośród których 700 zatrudniła QA Group SpA; zauważa, że w związku z tym wniosek dotyczy 1 517 pracowników, którzy stali się bezrobotni w wyniku zamknięcia Antonio Merloni SpA;

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

Wtorek, 16 kwietnia 2013 r.

4. zauważa, że orzeczenie o niewypłacalności spółki Antonio Merloni SpA wydano w październiku 2008 r., a dopiero w grudniu 2011 r. zakończono sprzedaż aktywów spółki i przejście 700 pracowników przedsiębiorstwa; zauważa, że pierwszy wniosek o udzielenie wsparcia w ramach EFG włoskie władze złożyły w 2009 r.; tym niemniej konieczne było ponowne złożenie wniosku w ostatnich miesiącach 2011 r. z uwagi na to, że pracownicy otrzymali oficjalne wypowiedzenia dopiero w momencie zakończenia sprzedaży aktywów oraz zakończenia postępowania administracyjnego;
5. przypomina, że ze środków w ramach EFG wspierano już pracowników zwolnionych z pracy w sektorze produkcji artykułów gospodarstwa domowego (sprawa EGF/2009/010 LT/Snaigè) ⁽¹⁾;
6. podkreśla, że w latach przed kryzysem prowincje Ankona i Perugia miały stopę bezrobocia niższą od średniej krajowej; zauważa, że w 2009 r. bezrobocie zwiększyło się o 40 % w porównaniu do roku poprzedzającego, a w 2010 r. stopa bezrobocia ustabilizowała się w Perugii i spadła w Ankonie, głównie z uwagi na spadek współczynnika aktywności zawodowej, a nie wzrost zatrudnienia; zauważa, że w 2009 r. PKB w regionie spadł o ok. 3 %, a obroty przemysłu w porównaniu do roku poprzedniego zmniejszyły się o 14,6 % w Marche i o 16,4 % w Umbrii; zauważa, że ten spadek spowodował wzrost liczby godzin płaconych przez Cassa Integrazione Guadagni ⁽²⁾ w branżach produkcyjnych o 368 % w Marche i o 444 % w Umbrii; zauważa, że 1 517 zwolnień w Antonio Merloni SpA objętych omawianym wnioskiem jeszcze pogłębiło problem;
7. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że aby szybko zapewnić wsparcie pracownikom, włoskie władze postanowiły rozpocząć wdrażanie środków w dniu 29 marca 2012 r., jeszcze na długo przed zapadnięciem ostatecznej decyzji o przyznaniu z EFG pomocy na zaproponowany skoordynowany pakiet; tym niemniej ubolewa nad tym, że interwencja w ramach EFG mogła nastąpić dopiero po upływie niemal trzech i pół roku od momentu wydania orzeczenia o niewypłacalności spółki;
8. zauważa, że skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług podlegających współfinansowaniu obejmuje środki na rzecz reintegracji 1 517 pracowników na rynku zatrudnienia, takie jak doradztwo zawodowe, pomoc w szukaniu pracy, wspieranie przedsiębiorczości, szkolenia zawodowe i podnoszenie kwalifikacji, doradztwo dla pracowników w wieku powyżej 50 lat, zasiłki na szukanie pracy, zasiłki dla zatrudniających, zasiłki na koszty dojazdu do pracy i zmianę miejsca zamieszkania;
9. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że podczas opracowywania środków skoordynowanego pakietu EFG konsultowano się z partnerami społecznymi i że środki te stały się częścią społecznego planu „Accordo di Programma” podpisanego przez ministerstwo rozwoju gospodarczego i właściwe władze regionalne oraz że wykorzystanie wsparcia z EFG będzie nadzorowała grupa koordynująca;
10. przypomina, jak ważne jest zwiększenie szans wszystkich pracowników na zatrudnienie przez odpowiednie szkolenia oraz uznanie umiejętności i kompetencji zdobytych przez pracownika w trakcie kariery zawodowej, a także jak ważne jest zapewnienie równego dostępu do środków w ramach EFG niezależnie od rodzaju umowy o pracę czy stosunku pracy; oczekuje, że szkolenia oferowane w ramach skoordynowanego pakietu będą dostosowane nie tylko do poziomu wykształcenia i potrzeb zwolnionych pracowników, lecz także do faktycznej sytuacji gospodarczej;
11. zwraca się do Komisji o szczegółowe podanie w przyszłych wnioskach następujących informacji: jakie rodzaje szkoleń będą udostępniane za okazaniem bonów, w jakich sektorach pracownicy prawdopodobnie będą mogli znaleźć zatrudnienie, oraz zwraca się o udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy oferowane szkolenie dopasowane jest do prognoz gospodarczych i zapotrzebowania na rynku pracy w regionach dotkniętych problemem zwolnień; z zadowoleniem przyjmuje jednak ściśle powiązanie bonu z uzgodnioną z każdym pracownikiem ścieżką powrotu na rynek pracy;
12. wzywa włoskie władze do wykorzystania w pełni wsparcia w ramach EFG oraz do zachęcania jak największej liczby pracowników do skorzystania z tych środków; przypomina, że pierwsze interwencje w ramach EFG charakteryzowały się stosunkowo niskim poziomem wdrażania środków budżetowych, głównie z powodu niewielkiej skali korzystania ze środków;
13. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie do skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług modułu „Poradnictwo zawodowe dla osób, które ukończyły 50. rok życia” przeznaczonego dla starszych pracowników stanowiących 12 % pracowników, którzy mają zostać objęci pomocą;
14. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wkład w wydatki na zmianę miejsca zamieszkania jest wypłacany jednorazowo za okazaniem dowodu poniesionych kosztów;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2010/202/UE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 88 z 8.4.2010, s. 15).

⁽²⁾ CIG jest systemem ustanowionym w prawie włoskim, na który składają się pieniężne zasiłki wypłacane przez Istituto Nazionale della Previdenza Sociale-INPS (Państwowe Biuro Ubezpieczeń Społecznych) pracownikom, którym zawieszono wykonywanie pracy lub którzy pracują w zmniejszonym wymiarze godzin.

Wtorek, 16 kwietnia 2013 r.

15. zauważa, że kwotę 5 684 000 EUR z łącznej kwoty kosztów pakietu usług wynoszącej 7 451 972 EUR przeznacza się na różnorodne zachęty finansowe i dodatki, w tym na zwiększenie mobilności zwolnionych pracowników; zaleca przeznaczanie w składanych w przyszłości wnioskach o uruchomienie środków proporcjonalnych kwot na środki powiązane ze szkoleniami;
16. zwraca uwagę, że największa część kosztów zindywidualizowanych usług zostanie przeznaczona na dodatek na poszukiwanie pracy (2 000 EUR na pracownika za każdy dzień korzystania ze środków EFG), co stanowi w uproszczeniu ekwiwalent włoskiej diety CIGS; podkreśla z tego względu, że wsparcie ze środków EFG należy przeznaczać przede wszystkim na programy szkoleniowe, a nie bezpośrednio na diety, za które na mocy przepisów krajowych odpowiadają państwa członkowskie; zaleca, aby w razie uruchamiania środków z funduszu w przyszłości zniechęcać do takich działań;
17. zauważa stosunkowo wysoką dopłatę za zatrudnienie (5 000 EUR za pracownika); z zadowoleniem przyjmuje fakt, że środki takie będą wypłacane wyłącznie pracodawcom gwarantującym stałe umowy pracownikom, którzy mają zostać objęci pomocą, oraz oczekuje, że Komisja dostarczy odnośnych szczegółowych informacji dotyczących warunków umów oferowanych tym pracownikom;
18. odnotowuje, że informacje na temat skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług, które mają być finansowane z EFG, obejmują dane na temat komplementarności z działaniami finansowanymi z funduszy strukturalnych; ponownie wzywa Komisję do przedstawiania analizy porównawczej tych danych w sprawozdaniach rocznych w celu zapewnienia pełnego przestrzegania obowiązujących przepisów i zapobiegania powielaniu usług finansowanych przez Unię;
19. zwraca się do zainteresowanych instytucji o podjęcie niezbędnych działań na rzecz poprawy przepisów proceduralnych i budżetowych celem szybszego uruchamiania środków z EFG; docenia ulepszoną procedurę wprowadzoną przez Komisję w następstwie wniosku Parlamentu o przyspieszenie uwalniania dotacji, mającą na celu przedstawianie władzy budżetowej oceny Komisji dotyczącej kwalifikowalności wniosku o wsparcie z EFG równocześnie z wnioskiem o uruchomienie środków; wyraża nadzieję, że w nowym rozporządzeniu w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) zostaną uwzględnione dalsze usprawnienia procedury oraz że uda się osiągnąć większą skuteczność, przejrzystość i widoczność EFG;
20. podkreśla znaczenie dobrej i opartej na szybkich działaniach współpracy między Komisją a państwami członkowskimi podczas przygotowywania wniosków na mocy nowego rozporządzenia w sprawie EFG;
21. przypomina, że instytucje zobowiązały się do zagwarantowania sprawnej i szybkiej procedury przyjmowania decyzji w sprawie uruchomienia środków z EFG, co ma zapewniać jednorazowe, ograniczone w czasie indywidualne wsparcie mające pomóc pracownikom zwolnionym w wyniku globalizacji oraz kryzysu gospodarczego; podkreśla rolę, jaką EFG może odegrać w powrocie zwolnionych pracowników na rynek pracy;
22. podkreśla, że zgodnie z art. 6 rozporządzenia w sprawie EFG należy zadbać o to, aby EFG wspierał powrót na rynek pracy zwolnionych pracowników; ponadto podkreśla, że pomoc z EFG może współfinansować jedynie aktywne środki na rynku pracy prowadzące do długotrwałego zatrudnienia; ponownie podkreśla, że wsparcie EFG nie zastępuje działań, za podjęcie których – na mocy prawa krajowego lub układów zbiorowych – odpowiedzialne są przedsiębiorstwa, ani środków restrukturyzacji przedsiębiorstw lub sektorów;
23. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w następstwie wniosków Parlamentu w budżecie na rok 2013 ujęto środki na płatności w wysokości 50 000 000 EUR w linii budżetowej EFG 04 05 01; przypomina, że EFG stworzono jako odrębny szczególnie instrument z własnymi celami i terminami i że w związku z tym zasługuje on na odrębne środki, co pozwoli – w miarę możliwości – uniknąć przesunięć z innych pozycji budżetowych, jak to miało miejsce w przeszłości, co mogłoby być ze szkodą dla realizacji celów politycznych EFG;
24. wyraża ubolewanie z powodu decyzji Rady o zablokowaniu przedłużenia odstępstwa związanego z kryzysem, które oprócz pracowników tracących pracę z powodu zmian strukturalnych w handlu światowym pozwalało na objęcie pomocą finansową również pracowników zwalnianych w wyniku obecnego kryzysu gospodarczego, a także na podwyższenie stopy współfinansowania przez Unię do wartości 65 % kosztów programu w przypadku wniosków złożonych po dniu 30 grudnia 2011 r.; wzywa Radę do bezzwłocznego przywrócenia tego środka;
25. zatwierdza decyzję załączoną do niniejszej rezolucji;
26. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady niniejszej decyzji i zapewnienia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
27. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wraz z załącznikiem Radzie i Komisji.

Wtorek, 16 kwietnia 2013 r.

ZAŁĄCZNIK

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie uruchomienia środków z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2011/023 IT/ Antonio Merloni SpA z Włoch)

(Tekst tego załącznika nie został powtórzony w tym miejscu, ponieważ odpowiada on końcowej wersji decyzji 2013/278/UE.)

P7_TA(2013)0110

Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji: wniosek EGF/2011/016 IT/Agile Włochy

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r. (wniosek EGF/2011/016 IT/Agile Włochy) (COM(2013)0120 – C7-0060/2013 – 2013/2049(BUD))

(2016/C 045/24)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2013)0120 – C7-0060/2013),
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r.)⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 28,
 - uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji⁽²⁾,
 - uwzględniając procedurę rozmów trójstronnych przewidzianą w pkt 28 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r.,
 - uwzględniając pismo Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A7-0133/2013),
- A. mając na uwadze, że Unia opracowała instrumenty ustawodawcze i budżetowe w celu udzielenia dodatkowego wsparcia pracownikom dotkniętym skutkami poważnych zmian strukturalnych w handlu światowym oraz z myślą o ułatwieniu im powrotu na rynek pracy,
- B. mając na uwadze, że zakres działań Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) został rozszerzony w odniesieniu do wniosków przedłożonych w okresie od dnia 1 maja 2009 r. do 30 grudnia 2011 r. i obejmuje pomoc dla pracowników, których zwolnienie było bezpośrednim skutkiem światowego kryzysu finansowego i gospodarczego,
- C. mając na uwadze, że pomoc finansowa Unii dla zwolnionych pracowników powinna być dynamiczna i powinno się jej udzielać jak najszybciej i jak najskuteczniej, zgodnie ze wspólną deklaracją Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, przyjętą na posiedzeniu pojedynczym w dniu 17 lipca 2008 r., a także przy należyтым uwzględnieniu Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. w odniesieniu do przyjęcia decyzji o uruchomieniu EFG,

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s.1.

⁽²⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.